

© Karen Opstellen

TENTOONSTELLING KCB EN DE HALLEN

Onlangs is het KCB een samenwerkingsverband aangegaan met De Boterhal in Hoorn, De Vishal in Haarlem en ook expositieruimte Kunsthal 45 in Den Helder. De bedoeling is om eens per jaar op één van deze locaties een tentoonstelling te houden waaraan wordt deelgenomen door leden van deze kunstenaarsorganisaties. De gastlocatie doet daar dan zelf niet aan mee.

Het KCB bijt het spits af met de tentoonstelling *KCB EN DE HALLEN*. Deelnemers zijn vijf kunstenaars van *De Boterhal*: **Hinderik de Groot** (scan art/foto's), **Annemiek van Kollenburg** (beeldhouwer), **Linda Meulenhoff** (wandobjecten), **Mai Movrin** (installaties/beelden), **Joke Zaal** (objecten/Installaties) en vijf kunstenaars van *De Vishal*: **Annesas Appel** (conceptueel kunstenaar), **Erna Anema** (schilder), **Wim Borst** (keramist), **René van den Bos** (schilder), **Inge Reisberman** (lens based media). Op de volgende pagina's leest u meer over hen.

KCB EN DE HALLEN loopt t/m 27 december en zal te zien zijn in de expositieruimte van het KCB op de eerste verdieping van Kranenburgh. De opening zal worden verricht door Odile Rasch, cultuurwethouder van Bergen, op zondag 8 november 17:00.

KRANENBURGH

De maand september bleek enerverend voor bestuurders in Kranenburgh. Het KCB wordt vaak niet als één van de eersten op de hoogte gesteld van wat er allemaal speelt. Het trachten te verwerven of het accepteren van collecties/scheningen ligt binnen het beleid van bestuur Kranenburgh. Als KCB-bestuur vinden we wel dat getracht moet worden, waar mogelijk, de Bergense School voor Bergen / Kranenburgh te behouden.

Niet als eerste op de hoogte, ondanks het feit dat het KCB belanghebbende is in bestuurlijk Kranenburgh. Op 18 september vernamen wij officieel voor het eerst dat de Raad van Toezicht begin september was opgestapt en dat er een nieuwe benoemd was. De oude Raad van Toezicht was aan ons voorgesteld in 2013. Daarna hebben wij als KCB-bestuur nooit meer contact gehad. Het leek allemaal goed te gaan. Dus niet! In conflict met de directeur stapte de Raad op. Wij hadden daarvan op de hoogte gesteld moeten worden. Niet via de krant en wandelgangen. Dat was netjes geweest. Ook een duidelijke verantwoording van het besluit om op te stappen naar alle betrokkenen was netjes geweest.

Intmiddels hebben we kennis gemaakt met de nieuwe Raad van Toezicht. Dat was een positieve ontmoeting, waarbij duidelijk is afgesproken dat er meer en nauw contact zal zijn. Zeker bij ontwikkelingen waarbij het KCB belanghebbende is en dat zijn we in "alle" algemene zaken Kranenburgh en haar bestuur betreffende. Het belang van een goede samenwerking tussen alle partijen binnen Kranenburgh wordt door deze Raad goed onderkend.

En zo was september dus geladen met negatieve energie. Desondanks waren er ook leuke zaken. Bijvoorbeeld de opening van de expositie *De Vrouwen van Gerard van der Leeden*. Wij hadden de eer bij deze opening Gerard van der Leeden tot erelid van het KCB te mogen benoemen. Een mooi moment en op de vraag wat hij ervan vond, kwam het antwoord: 'Balsem voor de ziel'

Op 25 september gaf Regula Maria Müller een bijzonder boeiende presentatie op de maandelijkse soos. Ook dat was genieten!

Hans Kleinsman opende 27 september onze tentoonstelling *Grafiek 2015*. De intermezzo-formule leverde veel onbekende gezichten op bij deze opening, leuk! Tegelijkertijd was het weer een prettig KCB-moment.

In 2014 heeft het KCB contacten gelegd met de Boterhal (Hoorn), de Vishal (Haarlem) en Kunsthal 45 (Den Helder). We willen in een onderling samenwerkingsverband gezamenlijk naar buiten treden, waarbij we mogelijk breder tentoonstellingen en andere activiteiten kunnen gaan organiseren. Bijvoorbeeld in gebouwen die op dit moment niet of deels gebruikt worden, zoals de telefooncentrale in Alkmaar. We kunnen gezamenlijk in ieder geval Noord-Holland bedienen. Dit samenwerkingsverband heeft de naam gekregen *Kunstkluppen*. De tentoonstelling *KCB EN DE HALLEN* die op 8 november opent, is een eerste resultaat.

Irma Haarman, voorzitter

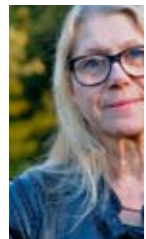
AFORISME

Hallen -
Met nog de nagalm
van betreden ruimte
opeens het zicht op iets.

KCB en de Hallen

8 NOVEMBER T/M 27 DECEMBER 2015

Annemiek van Kollenburg (Zaandam, 1948). Gerrit Rietveld academie Amsterdam.

'Na de academie heb ik geschilderd en getekend. Vrij landschappelijk werk en portretten. Langzamerhand werd het abstracter. Ook wilde ik reliëf in het werk en de behoefte aan ruimtelijke vormen werd steeds groter. Vervolgens ben ik lessen keramiek gaan volgen bij o.a. Klaas de Boer.

Het liefst werk ik met platen leerharde klei waarmee ik mijn beelden bouw. Twee dingen kwamen bij elkaar. Geschepte vellen papier - later plaatjes porselein - en de architectonische vormen. Later is mijn werk meer minimalistisch geworden. Mijn beelden van nu gaan over vorm, balans, overzicht, licht. Licht dat varieert van scherp zonlicht tot diffuus licht of stabiel kunstlicht. De lichtbron is leidend.' (annemiekvankollenburg.nl)

Erna Anema Rijksakademie van Beeldende Kunsten Amsterdam en Gerrit Rietveld Academie, waar ze nu hoofddocent is.

'De inspiratie voor mijn werk vindt zijn oorsprong in de landschappen die ik doorkruiste. Die "landschappelijke ervaringen" zet ik om in verf - ik onderzoek het grensgebied tussen vlak en lijn met kwast en verf in zich herhalende structuren. Door

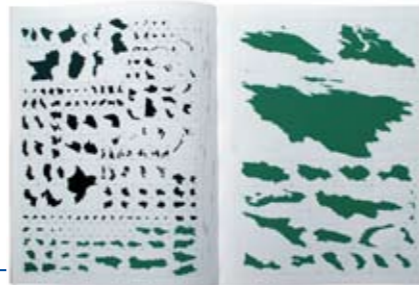
het schilderen van grenzen wordt het mogelijk voorbij die grenzen te komen. Dat blijft de grote uitdaging in ieder werk. De maat van mijn werk is zo groot, omdat het ook fysieke uitgangspunten heeft in relatie met "mijn reikwijdte":

mijn ademhaling, de lengte van mijn arm, de kracht waarmee ik de kwast neerzet. Al deze facetten zijn terug te lezen in het schilderij.' (ernaanema.nl)

Annesas Appel (Amsterdam 1978). Gerrit Rietveld Academie, Mode vormgeving. 'In mijn werk richt ik mij op onderliggende systemen en structuren van voorwerpen en onderwerpen. Veel alledaagse voorwerpen kunnen aanleiding zijn voor een nieuw project. Dingen die ik als vanzelfsprekend ervaar in huis, die er gewoon altijd zijn, kunnen ineens op een andere manier bekeken, of in een nieuw perspectief geplaatst worden.

Iets in het voorwerp maakt me nieuwsgierig en vraagt om nadere inspectie. Mijn werkwijze begint met een fysieke analyse. Ik kantel, open, tast af en demonteer. Voorwerpen worden losgemaakt van wat hen betekenis geeft. Wat naar voren komt is dat dingen in hun geabstraheerde vorm visuele gelijkenissen oproepen op zowel micro- als macro-niveau.'

Hinderik de Groot (Groningen, 1942), autodidact.

Van 1967 tot 1996 artistiek leider van Studio Hinderik. Zijn kindervoorstellingen met o.a. *Bombazijn* waren befaamd, zijn latere beeldendtheaterproducties gingen de hele wereld over. Werkt al jaren aan vele kunstprojecten, waaronder een dagboek, fotowerk en verzamelojecten. In 1999 ontstond zijn *Scan Art* waarvan hij nu verschillende werken laat zien. Daarnaast maakt

hij postkaarten en ontwerpt hij decors voor kunstborden en -behang. Vanaf 2010 richt hij zich vooral op zijn 'work-in-progress-verzamelojecten', zoals een enorme wand van transparante vleeswarenbakjes waarin hij van zichzelf bewaart wat anderen weggooien.

De stoel van zijn vader werd in stukjes in 540 van die bakjes opgeslagen en sinds 1992 werkt hij aan een tapijt van duizenden koffiefilterzakjes.

(hinderik.nl)

Inge Reisberman (Almelo, 1959). AKI ArtEZ, Enschede (schilderen, deeltijd).

Hoewel afgestudeerd als schilder, startte zij midden jaren 90 met fotografie. Jarenlang heeft ze binnen deze twee disciplines gewerkt, totdat rond 2007 haar werk geheel digitaal werd, oftewel: lens based. Fotografie is voor Reisberman niet het eindresultaat maar eerder het begin van abstraheringen die in lagen opgebouwd worden naar een geheel ander beeld. Via stop-motion fotografie ontwikkelde zij zich vanaf 2011 in videokunst. Schilderen doet ze nog maar heel weinig, maar het 'schildersoog' in haar werk is gebleven en verbindt de verschillende disciplines met elkaar. Zowel haar fotografie als videokunst hebben te maken met toegang tot een bijna vergeten of ongezien mentaal domein, dat toch behoort bij iedereen's 'being there'.

(ingereisberman.nl)

Linda Meulenhoff (Spijkerboor, 1963). Hogeschool voor de Kunsten Utrecht.

'De bron van mijn beeldend werk is buiten. Zonder dat het werk over één specifieke plek gaat, is mijn fysieke contact en ervaring met de natuur erg belangrijk voor het ontstaan van mijn werk.

In het bijzonder de grens tussen water en land is een veel terugkerend onderwerp. De natuur, natuurlijke vormen en lijnen zijn mijn grootste inspiratiebron. Lijnen zijn voor mij de 'leesrichting' van een plek. Organische lijnen, lijnen die verbinden, lijnen die overgangen vormen, lijnen die begrenzen en markeren... Daar waar twee werelden elkaar ontmoeten, ontstaan mijn beelden. Ik houd van ambachtelijke technieken. Ik snijd, scheur en schraap delen weg en voeg delen toe tot langzaam mijn beelden groeien.'

(lindameulenhoff.nl)

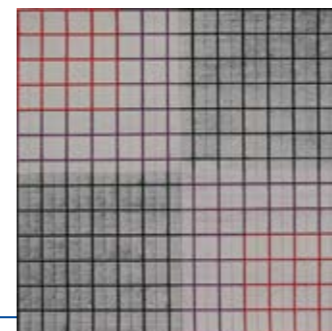
René van den Bos (Amsterdam, 1959). Gerrit Rietveld Academie.

'Mijn inspiratie is steeds gericht op het tekenen en schilderen waarbij het raster als een concreet systeem zich toont. Mijn papierwerken (35x35 cm) worden na het insnijden op de millimeter overgoten met waterverf waarbij ik het papier ontdoe van zijn gladde toplaag om het resultaat te ontdekken in de

tweede ruwe laag van het oppervlak. Ik ben als een archeoloog bezig de kleinste details zichtbaar te maken waarbij ik vooraf niet weet hoe dat zal aflopen. Mijn raster is mijn enige houvast.

Net zoals in mijn acrylschilderijen (groot formaat) is er in dit werkproces sprake van een spanningsveld tussen de strakke lijn en het waterige vlak.'

(rvandenbos.nl)

Joke Zaal (Rotterdam, 1948).

Opleiding docent kunstvakken.

'Ik maak ruimtelijke objecten in diverse materialen, maar zink is favoriet. Dat wordt geknipt, gebogen, gezet en in allerlei vormen gehamerd. Het biedt de mogelijkheid strakke metalen plaat te bewerken tot het organische vormen heeft. Dat levert het contrast op, tussen het gladde onbewerkte materiaal en de vlakjesstructuur van de gehamerde plaat. Zink heeft daarbij de voorkeur boven koper, hoewel het moeilijker te bewerken is vanwege de niet opdringerige neutrale kleur.

Die laat zich moeiteloos combineren met andere materialen. Textiel, glas, kunststoffen, hout, alles voegt zich. In de loop der jaren is mijn werk steeds ruimtelijker en groter geworden. Ik ben gefascineerd door contrasten en structuren. En dat zie je.'

(jokezaalbeeldendkunstenaar.nl)

Wim Borst (Gouda, 1946), autodidact.

'De ontwikkeling van mijn werk is een zoektocht binnen een afgebakend gebied van abstract geometrische volumes, zoals de rechthoek, cilinder, ellips- en kegelvorm. In de keramische objecten laat ik een samengaan zien van deze volumes. Open en gesloten binnenruimtes worden gedeeld en verbonden. Ik stapel en schakel identieke vormen op een dusdanige wijze,

dat complexe ruimtelijke studies ontstaan. Door enkele elementen te glazuren accentueer ik het contrast. Was het kleurenpalet in het verleden overwegend afgestemd op witten, grijzen en zwarten, nu werk ik ook met felle signaalkleuren rood, oranje en blauw, die het complexe illusionistische karakter van het object nog meer versterken.' Werk van Borst is te vinden in o.a. Boijmans van Beuningen, Frans Hals en een aantal buitenlandse musea.

(wimborst-ceramics.nl)

Mai Movrin (Brunssum, 1962). Stadsacademie (later: Academie Beeldende Kunsten) Maastricht.

Monumentale beelden van hout en een constructieve werkwijze met onbewerkt puur materiaal typeren het werk van Mai Movrin.

Het merendeel van haar werk is geïnspireerd op de natuur. De fascinatie met de natuur vindt zijn oorsprong in het continu in beweging zijn van die natuur, waarbij de kwetsbaarheid ook de kracht van de natuur is.

Deze spanning tussen kracht en kwetsbaarheid - vertaald in vorm, materiaal en structuur,

contrasterend en daardoor elkaar versterkend - is de kern van haar beeldend werk. Kracht en kwetsbaarheid gaan binnen deze tegenstelling een verbintenis aan, zowel inhoudelijk als in beeld.

(maimovrin.nl)

DONATEUR WORDEN?

U kunt dit blad KCB.NieuwsUitgave ook thuis ontvangen, samen met de uitnodigingen voor de opening van onze exposities.

Voor maar € 30,00 per jaar bent u donateur van het KCB en ondersteunt u onze werkende leden en het materialenfonds. Daarnaast nodigen wij u graag uit bij onze activiteiten, zoals de maandelijkse soos en seizoenvoorstellingen. U kunt zich aanmelden op de website of rechtstreeks via info@kcb.nu. Vergeet u vooral niet uw e-mailadres te vermelden!

SOCIËTEITSBERICHTEN

Elke laatste vrijdag van de maand (uitgezonderd juli en augustus) van vijf tot half acht soos in de foyer van Kranenburgh. Elkaar weer ontmoeten en genieten van de meegebrachte hapjes en met altijd als middelpunt een kunstenaar die een presentatie van zijn zijn/haar werk geeft.

Het programma voor de komende tijd:

- 30 oktober: **Nuray Atas**, schilder/multidisciplinair. 'Ik zoek sporen van de werkelijkheid in beweging en het ritme in de natuur: een verborgen realisme.'
- 27 november: **Willem van Weeghel**, kinetische objecten. Veranderende structuren bewegen zich in de overgangsgebieden tussen chaos en orde...

- 20 december tijdens de *derde Literaire Winteravond*: **Neeltje Maria Min, Rita Verschuur, Alja Spaan**. Poëzie en proza - voorlezen uit eigen werk.

- 29 januari: **Helma Kuijper**, beeldhouwer/installaties. '... en de ideeën ontstaan vanuit mijn zoektocht naar individuele ruimte en begrenzingen.'

Let op 1: in verband met activiteiten binnen Kranenburgh is de aanvangstijd in oktober niet 17:00 maar 17:30!

*Let op 2: in verband met activiteiten binnen Kranenburgh is de december-soos verplaatst naar **zondag 20 december!** De aanvang is wel op de vaste tijd: 17:00.*

ACTIVITEITEN LEDEN

(voor vermelding in deze rubriek: stuur je info aan de redactie)

- **Hayo Riemersma** overzichtstentoonstelling 50 JAAR KUNSTENAARSCHAP: schilderijen, tekeningen, aquarellen, in de Grote Kerk te Edam - ingang Matthijs Tinxgracht, elke middag t/m 25 okt

- **Nan Mulder** tentoonstelling Tokyo International Mini-Print Triennial, Tama Art University, Tokyo (J), tot 8 nov

- **Ludo Winkelman** solotentoonstelling recente portretten in Galerie BMB, Kerkstraat 129, Amsterdam, 17 okt t/m 7 nov

- **Rob Komen** neemt deel aan de manifestatie *Portret van Alkmaar*, permanent tot 1.1.2020 in het Stedelijk Museum Alkmaar

- **Gea Karhof** groepstentoonstelling *De zeven hoofdzonden* in De KunstSalon, Oude Gracht 315, Utrecht, 15 nov t/m 6 dec
Solotentoonstelling in Galerie INKT Delft, Chloorstraat 29, 5 dec - 16 jan

- **Theresa Ferket** expositie *Land, licht, lucht & water* in Museum van Bommel van Dam, Deken van Oppensingel 6, Venlo, nog t/m 20 mrt

- **Lia Ruizeveld de Winter** groepstentoonstelling in galerie De Kapberg, Egmond aan den Hoef, 13 nov t/m 13 dec

- **Ellen de Groot** maakte voor de 16e keer het bronzen beeld *Axis* dat 23 nov in Den Haag uitgereikt zal worden tijdens de Verkiezing Overheidsmanager van het Jaar

SCHILDERSVERDRIET 60

In de nazomer ga ik graag even naar het strand op een tijdstip dat de meeste mensen al naar huis gaan. Ik zoek een stoel achter het glas van het strandpaviljoen, steek een sigaar op en bestel een 'skuumpkop'. Ik hou van het late licht. Het inpakken en vertrekken op het strand voegt iets filmisch toe aan de toch al licht melancholische sfeer die er hangt. Buiten de vakantietijd zitten er nog veel opa's en oma's in badkleding en dat vind ik geen opbeurende aanblik. Iedereen wordt ouder maar het mensdom wordt er zo niet mooier op, dat is wel de consequentie. Wat knobelig, uitgezakt en ingezonken dreutelen ze met kleinkinderen met emmertjes en schepjes voor mij langs - het schildersoog is genadeloos. Ik richt mijn blik

liever op de onmetelijkheid van de zee en op het magistrale licht. Daarmee vergeleken is een mens onbeduidend en klein. Het grote en het kleine, daartussen zwerft de kunstenaar, het is zijn werkterrein. In zijn werkplaats probeert hij het grote te doen, want kunst moet ruimte scheppen. Dit spanningsveld tussen groot en klein - aan zoiets denk ik dan van achter mijn biertje met de blik op zee - kan ook buiten de persoonlijke sfeer van werkplaats en atelier ervaren worden. Natuurlijk, dat kan overal, maar wat ik in Tivoli meemaakte ligt me nog vers in het geheugen. Ik was speciaal naar Utrecht gekomen om John Bull te beluisteren in het Festival Oude Muziek. Deze grote klaviermeester uit de vroege Engelse barok wordt

helaas zelden uitgevoerd, ik was er nieuwsgierig naar. Het publiek bestond vooral uit 65-plussers, zoals de opa's en oma's van het strandpaviljoen. Misschien waren de oortjes wat fijner afgesteld maar verder zag ik geen verschil.

In het gloednieuwe Tivoli - een zee van golvende roltrappen en blinkend staal en glas - stonden op het podium drie types clavecimbel opgesteld. Van oud nagebouwde nieuwe instrumenten, die toch weer met van die tuttige, krullerige planten- en bloemenmotiefjes beschilderd waren. In de foyer was ik ook al langs sierlijk Louis Seize meubilairst gelopen. Een chaise longue tussen het glanzend staal en glas van onze eigentijdse architectuur, waar slaat dit op? Zou het

zijn neergezet om de liefhebber van oude muziek een tijd- en thuisgevoel te geven? Hier had je nu zo'n spanningsveld tussen groot en klein. Ik voelde me daar ineens niet meer op mijn plaats. Wat doe je ook in die ouwe meuk, vroeg ik mezelf nijdig af. Gelukkig sloeg de niet al te beste stemming waarmee ik begon te luisteren snel om in diepe bewondering voor John Bull. Zijn muziek is dan wel ontstaan in de tijd van de barok (1562 - 1628) maar overstijgt de beperktheid van die tijd zó ver, dat ik er zelfs de études van Ligeti (1923 - 2006) in meende te horen. Dit is groot!
Tja, het overstijgen van de tijd, dat willen we allemaal, maar het lukt bijna niemand.

Michiel Herroys

KCB*NU
is de NieuwsUitgave van
KunstenaarsCentrumBergen

Hoflaan 26
1861 CR Bergen NH
T: 06 109 56 972 (bestuur)
E: info@kcb.nu
I: www.kcb.nu

Redactie:
Margreeth Ulm, Taetske Hellinga,
Rinus van de Peppel
T: 072 5154 157
E: rinusvandepeppel@hetnet.nl

Tekening K. Cebee: Karen Opstelten
Aforisme: Theo Olthuis
Vormgeving: DieuwkeGroet.nl